

Տարեկան 10 ռուբլի, վեց ամիսը 6 ռուբլի, երեք ամիսը 3 ռ. 50 կ. Թիֆլիսում ամիսը 1 ռ., հասով 5 կ. Բաժանորդ գրում են Թիֆլիսում միմիայն խմբագրատանը.

Խմբագրություն հասցեն՝ Тифлисъ, Редакция „Норъ-Даръ“

Կամ Tiflis, Rédaction „Nor-Dar“

Խմբագրությունը բաց է ամեն օր (բացի տոն օրերից) ժամը 9-ից մինչև 2-ը, Յայտարարությունները ընդունում են ամեն լիցաներով: Յայտարարությունները բաժին 2 կ., լիցաների համար՝ կրկնապատիկ

ԲՈՎԱՆԳՆԵՐԻՆԵՐ

Առևտրականությունը և արդյունաբերությունը Անդրկովկասում:
Ք ռ ո ի կ ո յ . — Լուրեր:
Հայոց թատրոն Թիֆլիսում:
Նամակ խմբագրություն:
Թ ղ թ ա կ ջ ո յ թ ի լ ի Ն . — Բալլադներ:
Թարգմանք:
Ք ա ղ ա ք ա կ ա Ն . — Անտրիա-Ունդա-րիա: Յուրաքանչյուր: Քոբեյ:
Հ ե ո ա գ ի լ ի Ն :
Ք ա Ն ա ս ի լ ա կ ա Ն . — Կլավիրայի այգում:
Տ ե ղ ե կ ա տ ո լ .
Յայտարարություններ:

ԱՌԵՒՏՐԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆԸ ԵՒ ԱՐԴՅՈՒՆԱԲԵՐՈՒԹՅՈՒՆԸ ԱՆԴՐԿՈՎԿԱՍՈՒՄ

Ա.

ԱՌԵՒՏՐԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆԸ

Նախընթաց յոգումում տեղական առևտուրը երոպացիների ձեռքն անցնելու պատճառով մենք վերագրեցինք նրանց կրթական ցնդի առաւելութեանը: Երբ ի հարկէ ամենաառաջին պայմանն է. սակայն կան և ուրիշ հանգամանքներ, որոնք եւրոպացուն աւելի մեծ դիրքութիւններ են տալիս իրենց հայրենիքի առևտուրը ծաղկեցնելուն և, առևտրական տեսակետից, աշխարհակալական ցանկութիւններն իրագործելուն: Այդ հանգամանքներն են «կերպի» (վարկի) արժանութիւնը, այսինքն տոկոսի փոքրութիւնը և, որ գլխաւորն է պետութեան հովանաւորութիւնը:

ԲԱՆԱՍԱՐԱԿՆ

ԿԼԱՒԻԱՅԻ ԱՅՈՒՄ

ԱՆԱՆԴՈՒԹՅՈՒՆ

(Էրնստ Փոն-Վիլհելմսընի) *

II

Հանդիսի հետեւալ առաւօտեան երբ արեւն արդէն բարձրացել էր, ծերունի գորգագործի կին Պրիսցիլլան վերադառնում էր վաճառանոցից:
Այն տանը, ուր բնակւում էր նա իւր ամուսնու հետ, բաւական հեռու էր քաղաքից, նա գտնուում էր Ապրիլիան ճանապարհի վրայ, չորրորդ մղոնանիշ քաղի մօտ:

Պրիսցիլլան գնում էր արագ քայլերով: Հասնելով տան դռներին, նա մի րոպէ կանգ առաւ, վարկեցած նայեց շուրջը և վերջապէս ոտքը ներս դրեց չէմբից ու իւր ետևից դուռը փակեց:

Սենեակում, ուր նա մտաւ, մահճակալի վրա խաղաղ քնած էր մի ծերունի: Այդ նրա ամուսին Ակվիլան**) էր:

*) Տե՛ս «Նոր-Գար» № 35

**) Այստեղ յիշուած Ակվիլան և սրա կին Պրիսցիլլան ոչ այլ ոք էին եթէ ոչ Նոր - Կապիարանի մէջ յիշուած Ակվիլան և սրա կին Պրիսցիլլան: Իրենք Պոն-ժանը էին՝ ազգով չէլայ, բնակւում էին Հոգովմուս և Պոլոս Առաքելից քրիստոնէութիւն էին ընդունել: Վերջը քրիստոնէական հայա-ծանրի ժամանակ ի թիւս այլ քրիստոնէական երկարատեւ ճանաչեցին և տեղափոխուեցան Կորնթոս: Սրանք Պոլոս Առաքելի ամենաանհաճուն զործակիցներն էին (Տե՛ս Գործք Առաքելից ԺԷ գլուխը: Թուղթ առ Հռովմ. ԺԶ 3-4. Ա. Կորնթ. ԺԶ 19: Բ. Տիմոթ. Գ. 19):

Փողը եւրոպայում համեմատաբար աւելի արժան է: Վաճառականական շրջաններում առհասարակ ընդունուած նորմ է տարեկան 6%-ը իսկ բանկային հիմնարկութիւններում աւելի պակաս, այսինքն 2—3%: Վարկի այդպիսի արժան լինելն է պատճառը, որ եւրոպայում օր աւուր բուսնում, աճում և հսկայական քայլերով առաջադիմում են դա-նազան ձեռնարկութիւններ, գործարաններ, արհեստանոցներ և այլն, և այն ժամանակի ամենանոր պահանջների համաձայն: Այդ կողմից աւելի աչքի է ընկնում Գերմանիան՝ որը առևտրական և արդյունաբերական գործում հսկայական քայլերով առաջադիմում է և համարենք բոլոր վաճառաւոր կենդանիներում ան-գլխացի և ֆրանսիացի առևտրականներն յետ է մղում ասպարէզից:

Բացի վարկի արժանութիւնից եւրոպացի առևտրականները վայելում են նաև իրենց պետութեան հովանաւորութիւնը, որը պակաս զարկ չէ տալիս իրենց ձեռնարկութեանը աւելի ծաղկելուն, ընդարձակելուն: Օրինակ մի գործարան կամ առևտրական տուն ծախել է արտասահմանի վաճառականներին դի-ցուք թէ 200,000 ֆրանկ արժողութեան ապրանք. մինչև ծախած ապրանքների նշանակած տեղը հասնելը, մինչև ապրանք ստացուի մուրհակներ ստանալը և նրանց դեղձի ներկայացնելը 1—1½ ամիս է անցնում, հետևաբար 200,000 ֆրանկը այդքան ժամանակա-միջոց անգործութեան մէջ է մտնում, ահա այդպիսի պարագայում նրան խրա-խուսում է պետական բանկը, տալով ծախուած ապրանքների արժէքի դիմաց 25%, իսկ մնացածը մուրհակները ներ-

Պրիսցիլլան հանդարտութեամբ դա-մարկն յատակի վրայ դրեց ու կանգնեց քնածի առաջ, կարծես խնայելով նրան արթնացնել: Ծերունու ձեռքերը ծա-լուած էին այնպէս, ինչպէս այդ քրիս-տոնականներն են անում աղօթելիս:

Նա գիտէր, որ իւր ամուսնից ամբողջ գիշեր չէր քնել, որ նա ուրիշների հետ ի միասին գնացել էր Ներոնի այգիները իւր մեռած եղբայրակիցների արեւները հաւաքելու: Նա միայն աշալոյսին էր տուն կեկ և յոգնածութիւնից թուա-ցած խուրձի նման ընկել էր անկողնի վրայ:

Բայց այնուամենայնիւ հարկաւոր էր նրան արթնացնել:

Պրիսցիլլան զգուշութեամբ անկողնի առաջ ծուկի չորհեց: Նա իւր ձեռքերով ըռնեց ծերունու կրծքի վրայ ծալուած ձեռքերը և մօտեցնելով իւր շրթունք-ները նրա ականջին շնչեց:

— Ակվիլա...

Ծերունին խփոյն արթնացաւ. նրա ջուրը շատ զգայուն էր, նման այն մար-դու, որ չըջապատուած է վօմեղով, և կամ զինուորի, որ քնած ժամանակն էլ զգում է թշնամու մօտենալը:

Պրիսցիլլան քնշուրթեամբ զրկեց նը-րան:

— Ակվիլա, ասաց նրան մեղմ ձայնով, իմ թանկագին Ակվիլա, ինձ թւում է, որ հասել է ժամը: Տէրը կամենում է մեզ իւր մօտ կանչել:

Ծերունին նստեց անկողնում: Նրա քնաթաթալ աչքերը յանկարծ լուսա-ւորուեցան: Նա իւր երկու ձեռքերով շփեց Պրիսցիլլայի մազերն ու դէմը:

— Եւ միթէ դու որ և է բան կս նկա-

կայացնելուց յետոյ, հաշուելով վերոյի-շուած արժան տոկոսը:

Սակայն մեղ մօտ՝ Անդրկովկասում այդպէս չէ. բացի առևտրական կրթու-թեան բացակայութիւնից՝ աչքի է ըն-կնում նոյնպէս և փողի սղութիւնը: Որ բանից կամ բանից զբասնեակը կու-գէք պնացէք, 7—8%-ից արժան փող չէք կարող ձեռք բերել, այն էլ շատ դժուարութիւնից յետոյ և այն էլ մի մի-այն մի երեք-չորս քաղաքներում: Միայն պետական բանկն է, որ 4½—5%-ով փող է բաց թողնում: Իսկ վաճառակա-նական շրջաններում ընդունուած է 10—12%, մի կողմը թողնելով վաշխառու-կան այն սարսափելի տոկոսները, որոնք 15%-ից 30%-ի են հասնում մասնաւոր հանգամանքներում:

Բանկային հիմնարկութիւններ էլ Ան-դրկովկասի բոլոր քաղաքներում չկան. օրինակ Զուշին, Նուխին, Գանձակը, Ալե-քսանդրապոլը, Ղարսը, Ախալքալաքը, Արաբիկան, Գորին և այլն, որոնցից իւրաքանչիւրը մի մի առևտրականու-թեան կենդրոն է հանդիսանում, զուրկ են բանկային հիմնարկութիւններից, սը-պիսի հաստատութիւնաց բացակայու-թիւնն էլ պակաս աչքի ընկնող խուրձ-դատ չէ տեղական առևտրականութեան առաջադիմելուն:

Անհրեքելի վստա է՝ որ երկրներն մէջ առևտրական աւելի սերտ կապեր հաստատուելու մեծ ծառայութիւն է ցոյց տալիս բանկային հիմնարկութիւնը: Բան-կերն են՝ որ զանազան պետութեանց մէջ գտնուող առևտրականներին դիրքու-թիւն են տալիս իւրաքանչիւր հետ առևտր-կան յարաբերութիւններ հաստատելու: Բանկային հիմնարկութիւնների շնորհիւ

աւել, հարցրեց նա կիսաձայն—գու կար-ծում եմ, որ գտել են մեր հետքը:

— Այո, պատասխանեց նա, գծաւորու-թեամբ շնչելով: Դու գիտես որ կայսեր խուզարկուները դեռ որոնում են քրիս-տոնականներն և չեն գտարեւ քաղաքը խուզարկելուց: Բայց եթէ լսել էիր թէ հէնց այժմ վաճառանոցում լին ին խօ-սում...

Պրիսցիլլան այլ ևս չկարողացաւ չա-րունակել՝ լռեց և խոսակցեցրեց գլուխը:

— Ահա, հէնց այժմ, սկսեց նա նորից, — երբ ես անցնում էի Ապրիլիան ճանա-պարհով, երբոր մղոնանիշ քաղի մօտ, նկատեցի կայսեր գիտութիւններից միին: Զմանաչում եմ այդ օտարերկրացիներին, որ իրենց գլխերին զազանի գլուխ են կրում:

— Նրա թիկնապահներն... ասաց Ակվիլան:

— Այո, նա կանգ առաւ մղոնանիշ քա-ղի մօտ, կարծես մի ինչ որ հաշուելով... այնտեղ եւ նրան թողի և առաջ անցաւ:

Տղաները չըջապատել էին զինուորին նրան տեսնելու համար. բայց նա յան-կարճ հարցրեց նրանց. — «Զիտէք ար-դեօք թէ մրտեղ է բնակում ոտառ-նանի Ակվիլան:

Ծերունու ձեռքերը թիթեակի դողա-ցին:

— Ի՞նչպէս... միթէ նա անուն էլ տուեց, հարցրեց ոտառնանի զարմացած: Պատասխանի փոխարէն Պրիսցիլլան հաւաշեց: Նա կամեցաւ պատասխանել, բայց չկարողացաւ:

Ծերունին բարձրացրեց նրան և նստե-ցրեց իւր մօտ անկողնի վրայ:

— Յիշի՛ր Յիսուսի խօսքերը. — «Նա, որ

է՝ որ Անդրկովկասի վաճառականները Ռուսիայի, Անգլիայի, Գերմանիայի, Ֆը-րանսիայի և նոյնիսկ Ամերիկայի գործա-րաններից ձեռք բերած ապրանքների արժէքները, առանց մի առանձին նե-ղութիւն կրելու, վճարում են իրենց քա-ղաքում գտնուած բանկային հիմնարկու-թեան մէջ և ազատում իրենց ստորագրած մուրհակները: Նոյն իսկ եւրոպայում գո-յութիւն ունեցող առաջնակարգ բանկե-րից շատերը Անդրկովկասի նշանաւոր առևտրականներին առաջարկում են իրենց ծառայութիւնը, խոստանալով վարկ (կը-րեալ) բանալ այդ առևտրականների համար, որքան գումարի և որպիսի ժա-մանակամիջոցով որ կամենան, համաձայ-նութիւնը տուած օրուայ կուրսով, որ-պէս զի այդ առևտրականներին դիրքու-թիւն լինի եւրոպական ապրանքների արժէքն այնտեղ վճարելու և մասամբ էլ կուրսերի փոփոխութիւններից չը վնա-սուելու:

Բանկերը, բանկային հիմնարկութիւն-ները բացի առևտրական սերտ կապեր հաստատուելու աշակցելուց, մեծ դիրքու-թիւն են տալիս նոյնպէս առևտրական ներք գործը կանխաւոր ընթանալուն:

Ահա այդպիսի հիմնարկութիւնների բացակայութիւնն է մի կողմից, որ տե-ղական առևտուրը չի ծաղկում, չի առա-ջադիմում մեր երկրում: Ուրիշ կերպ լի-նել էլ չի կարող. Զուշին, Ալեքսանդրա-պոլը, Նուխին և միւս նշանաւոր առևտ-րական կենդանիները լինչպէս կարող են առաջադիմել՝ երբ նրանց օժանդակող, դիրքութիւններ տուող հիմնարկութիւն-ներ չըլինեն. երբ այդ քաղաքների նշա-նաւոր առևտրականները հնարաւորու-թիւն չունեն իրենց գնորդները ստացած

ինձ հաւատում է՝ թէ և կմենին, բայց պիտի ապրի: 25 որ մենք հաւատում ենք նրան... Այդպէս չէ, ասաց ծերու-նին զրկելով նրան...

Պրիսցիլլան լուռութեամբ շարժեց իւր գլուխը:

— Ուրեմն քաջացիր... Զուտով մենք կը տեսնենք նրան, որին այսքան ցան-կանում ենք: Պրիսցիլլա, միթէ ուրախ չես որ մենք երես առ երես պիտի տես-նենք նրան...

Նա նորից ի նշան հաւանութեան շարժեց գլուխը աւելի մօտենալով իւր ամուսնուն:

Այդպէս, նրանք նստած մնացին մի քանի ժամանակ կարծես սպասելով թէ երբ պիտի խփէ վերջին ժամը...

Յանկարծ ծանր քայլերի ձայներ լը-սուեցան: Որ մինի ձեռք ըռնեց դրան կոճակն ու շարժեց: Բայց դուռը փա-կուած էր և չբացուեց: Այն ժամանակ ձեռքի ափով բաղիւնցին դուռը... Ամու-սիններն ակամայից վեր թռան տեղից ու գունատուեցին: Դրան յետևը կանգնած էր մահը:

Պրիսցիլլան կորցրեց արիութիւնը: Նա ընկաւ ծնկների վրայ, դուռը քաշեց բարձի տակից փայտեայ խաշը, սեղմեց իւր ձեռքերի մէջ ու մօտեցրեց իւր դէմ-քին... Այդ ժամանակ նրա շրթունքներն աղօթք էին մղմունք... Երկրորդ ան-գամ լուռեց դրան բաղիւնցն ու Ակվիլան սթափուած իւր սառած գրութիւնից՝ բարձրաձայն բացականչեց:

— Պրիսցիլլա... տալով այդ անունը նա բարձրացրեց աջ ձեռքը, կարծես ցոյց տալով երկինքը, յետոյ վճարաբար

մուրհակները մինչև ժամանակամիջոցը լրանալը փողը դարձնելու, և այդ փողը նորից գործառնութեան մէջ ձգելու:

Առևտրական գիտելիքները բացակա-յութեամբ պէտք է վերագրել և՛ առևտ-րականներին դիրքութիւն տուող հիմնար-կութիւնների գգալի բացակայութիւնը: Որովհետև եթէ Անդրկովկասի առևտրա-կանները զինուած լինին առևտրակա-նութեանը վերաբերեալ գիտելիքներով, նրանք կստեղծեն իրենց գործին կանո-նաւոր դիրքութիւններ տուող հիմնար-կութիւններ, որոնց աշակցութեամբ և կրծադիցներն հայրենիքի առևտուրը իւր բոլոր ճիւղերով: Բայց մեր առևտրական-ները չեն մտածում այդ դիրքութիւննե-րը ձեռք բերելու միջոցի մասին, որով-հետև տղէտ են:

Իսկ նրանց առաջնորդող, ղեկավարող անձնաւորութիւնները, որոնք լուսաւորու-թեան, գիտութեան առաքելներ են համարում իրենց, որոնք երկրի բարո-ւութեան, առաջադիմութեան անունով են երդում, փոխանակ իրենց առաքե-լութիւնը կատարելու՝ զբաղուած են մանր մունր ազգայնական հաշիւներով: Այժայ.

ՔՐՈՆԻԿՈՆ

Ինչպէս յայտնի է, ներկայումս Պետեր-բուրգումն է Կովկասի ուսումնարանական շրջանի հոգաբարձու Կ. Պ. Շանովսկին: Փետրուարի 24 ին պ. հոգաբարձուն բազմ է ունեցել ներկայանալու Նորին Մեծութիւն Թագաւոր Կայսրին և ան-ձամբ ղեկնուցում տալու Կովկասի դպրո-ցական գործի և նոյն տեղում դպրոցա-

մօտեցաւ դրան ու անձամբ բացեց: Բացելով դուռն իսկոյն երկու քայլ յետ դնաց, լայն բանալով իւր աչքերը...

Նրա առաջ կանգնած էր Ներոնի թիկնապահներից մինը փայլուն հա-գուստաներով, նրա գլխին դրուած էր գայլի գլխից պատրաստուած սաղաւարտ, իսկ ոտքաւորտի տակից ցած էին թա-փուած նրա չէկ, գրեթէ դեղնադոյն մազերը:

Ակվիլան երեք չէր տեսնել մի այդ-պիսի հակայի...

Տիրեց խորին լուռութիւն...

Մեծանօթի աչքերը ոչ պակաս դար-մացմամբ նայում էին ծերունուն: Նրա հայացքի մէջ կարգաւորում էր մի ինչ որ հարց, մի ինչ որ տարակուսանք: Վեր-ջապէս նա ծռուելով ոտք դրեց չէմբը և ներս մտաւ սենեակ,

Միայն այժմ նկատեց Պրիսցիլլային, որ դեռ ծնկաւոր աղօթում էր սեղմնով շրթունքներին փայտեայ խաշը:

Ձինուորը արձանացած կանգ առաւ, նրա զէմբը ծածկուեցաւ մահուան դեղ-նութեամբ, նա մի վախեցած հայեացք ձգեց այդ տարեւաւոր կնոջ վրայ:

— Կախարդութիւն մի անի... բացա-կանեց պինուորը ծածկելով երեսը իւր ձեռքերով:

Պրիսցիլլան կամեցաւ աչքերը բարձ-րացնել...

— Ասա նրան, որ կախարդութիւն չա-նի, կրկնեց զինուորը զիմնով Ակվիլային: Ասելով այս, ծածկած դէմքով նա դէպի պատը քաշուեց. վախեցալով թէ մի գուցէ այդ կնոջ կախարդութիւնը իւր աչքը մանի, կամ իրեն որեւէ վնաս պատ-ճառէ:

Նազանդուլթեամբ հայրենի տան
պատիւը: Մագդան (աղջիկը) օտարու-

Ճանին է հասնում. նա հռչակալուր երգչուհի է դառնում իւր սեպհական աշխատութեամբ, չլքապատում է ընթերցատիրձան հոմանինքով, անհոգ թռչնի կենսք է անցնում և ըստ երևոյթին մոռանում է իւր հայրենի տունը: Ստիպյն

կանքը է անցնում երկու երկույթին մո-
ւանում է իւր հայրենի տունը: Ստիպյա-
նայ վառքը, այդ փառաւոր ու անհոգ
կանքը 12 տարուայ ընթացքում ան-
պօր են դանւում ջնջելու նրա մէջ հայրե-

որ տասն սկզբը, եղան միշտ «մի խուլ ձայն», մի գաղտնի գործընթաց, քաշում և ջեպլի իր հայրենին տանը», և նա գալիս է ընկնում և է իր հարգարժանների զրկիչը, անցնելի յիշողությունները նորից բռնուն կերպով, նրա մէջ գարթեցնում են հայրական տանն սկզբը, այն աստիճան, որ նա զոհ է բերում այդ սիրուն իր փառքը, իր առաջանիվը և մինչև անպար իւր անձնականությունը. հոր կամքով (սուր ծանօթ կապերն էւմ) ստանալ

Երևանի հրկիզող դրամատիկական թատրոնի ղեկավար Գրիգոր Բաղդասարյանը համարում է, որ իրեն համարժեցանում է ձեռք առնել մարտական գործունեությանը, որը հրապարակաբար էր իրեն հայտարարում իր իրավունքները հարգելու և պաշտպանելու համար։

Երևանի հրկիզող դրամատիկական թատրոնի ղեկավար Գրիգոր Բաղդասարյանը համարում է, որ իրեն համարժեցանում է ձեռք առնել մարտական գործունեությանը, որը հրապարակաբար էր իրեն հայտարարում իր իրավունքները հարգելու և պաշտպանելու համար։

Երևանի հրկիզող դրամատիկական թատրոնի ղեկավար Գրիգոր Բաղդասարյանը համարում է, որ իրեն համարժեցանում է ձեռք առնել մարտական գործունեությանը, որը հրապարակաբար էր իրեն հայտարարում իր իրավունքները հարգելու և պաշտպանելու համար։

պատասխան բաժանելուց: Ամենքն իրենց
զերբերումն էին (բացի Նըափոսանից) և
կադն էլ սպասածից առելի յաջող ան-
ցաւ, այնպէս որ թատրոնից բան հաւ-
կացողը զեղարուեստական բաւականու-
թիւն կտամար:

Վլադիմիր գերապետարիներն էին տ. Սիբեանյուշը, պ.պ. Արեւանը և Պետրոսիանը, որոնք երեքով էլ այնքան մտածուած տարան իրենց իսկող, որ իրաւ ծափահարութեան և շնորհակալութեան արժէքին էին:

Միլանաշչից, թե ինչու նա խիստ, ցընցող տաղաւորութիւն չ'իտոյեց, որովհետեւ սովորեն տիկնոջը ականեւ այնպիսի տե-

Լավալյիբ — այստեղ ծերունին ցածացրել
 իւր ձանրը և սրղեն սկսել չչնջալ — երեւի
 Լավալյիբ որ զեռ ևս կան այնպիսի ծե-
 րունիներ, որոնք նշան տեսել են: Նա
 թէլով տուցե, որ Իրեն սպանեն և նորից
 լալալթիլին տառ, և երեկոսն Իրեն ձա-
 յաւաղ մարդկանց, որդեկայի նրանք իրա-

կանապէս համոզուեն, որ թէ և մեռա՝
բայց կենդանի է: Ահա այսպէս կըլինի
և մեզ ամենիս—Նրան հաւատացողներէս
համար... Մ'ենք ընդ որս մեր մահից յի-

Այդպէս սովորեցրեց Նա մեզ և այդպէս էլ կըլինի... Այո՛ այդպէս էլ կըլինի...

Ձինուսըը նայեց նրան ու ականա նրա

Այդ միևնույն խօսքերը նա էլ էր

Ակվիլան չհատկացաւ թէ ում մտալին

Զրկութուն: Իմից Հիմարտկայան Բրան
 նոր հարցեր տալ:
 Ձինուորը նորից մտածմունքի մեջ
 Զեկու ճեղքն ուղեկանի տուն կ'ունի:

Յանկարծ ղրնուորի տեսքը կարմրեց
և կործեա վճռեց համողուկ խոստովա-
նալետս կոյ մտախոս և առելի պինդ

—Եւ դու կարծում եմ., որ Կլաւի-

Գլադիոլան... բացառապես ծերունին
լիտ-լիտ գնալով:

Այդ հարցը նրա համար միանգամայն
անհատական էր:

Типографія А. И. Петрова, Голов. проспектъ, домъ № 12